

Forsl. t. Ø. om Strafferetspleien.

§ 95 ff., kunne gjøres med samme Virkning, som om de vare gjorte til ham selv; Undladelse heraf bevirker, at slige Meddelelser gyldig kunne gjøres paa Rettens Skriverkontor.

3) Andragende om Forundersøgelse skal indgives til Landsretten; det nægtes Fremme ikke blot i de i § 229 nævnte Tilfælde, men ogsaa naar de forelagte Dplysninger ikke findes at vække grundet Mistanke imod den Sigtede.

4) Henvisning til Hovedforhandling af den for Landsretten i Henhold til § 40 indbragte Anklage bliver at nægte ikke blot paa Andragende, men ogsaa i Embeds Medfør, naar der ifølge de med Anklagekriftet fulgte Aktstykker ikke findes rimelig Grund til Mistanke mod den Sigtede eller er oplyst Omstændigheder, som begrunde hans Straffrihed. Er Anklage i Henhold til § 38 eller § 40 reist for Underretten, bliver Reglen i § 364 at følge.

§ 442.

Endvidere bliver at iagttage:

1) Udebliver den, der paataler i Henhold til § 40, ved Hovedforhandlingens Begyndelse eller i Løbet af denne, førend han sidste Gang havde Afgang til Ørdet, udsættes Sagen, dersom lovligt Forsald er oplyst. Mangler der Hjemmel til at udsætte Sagen, betragtes Anklagen som frafalden, hvis Udeblivelsen finder Sted, førend Bevisførelsen fra Anklagerens Side er sluttet; finder Udeblivelsen Sted senere, fremmes Sagen paa foreskreven Maade, saaledes at Anklageren gaar glip af den Medvirkning ved Sagens Forhandling, hvortil han ellers har Afgang. Samme Virkninger indtræde, naar den Paagældende vægrer sig ved at tage Ørdet, hvor det under Forhandlingen paahviler ham, eller naar Ørdet fratages ham, eller han maatte blive udvist af Retssalen. Reglen i § 365 finder ikke Anvendelse i Sager, der paatales i Medfør af § 40.

2) Afhørelse af en privat Anklager foretages af Rettens Formand, jvfr. § 291.

3) Berettiget til Anvendelse af Rettsmidler i Anklagens Interesse i Sager, som ere paatalte i Henhold til § 38, er Statsanklageren efter Begjæring af vedkommende Embedsmand.

4) Naar den, der har paatalt i Henhold til § 40, paaanfer, men udebliver ved Forhandlingen i Paaanfeinstansen, førend han har begrundet sin Anfe, og uden oplyst lovligt Forsald, betragtes hans Paaanfe som frafalden; udebliver han ellers, fremmes Sagen paa foreskreven Maade, saaledes at han gaar glip af den Medvirkning ved Forhandlingen, hvortil han ellers har Afgang. Er en Underrettsdom paaanfet efter Reglerne i § 400 ff., medfører Anklagerens Udeblivelse ved Hovedforhandlingen (Nr. 1), at henholdsvis Anfen eller Anklagen anses som frafalden. Tilsvarende Regler gjælde med Hensyn til Gjenoptagelse af Straffesagen.

§ 443.

Har Statsanklageren eller Politimesteren taget en Sag i sin Haand, som kan paatales i Medfør af § 38 eller § 40, men frafalder dens videre Forsølgning, er den, hvem Paatale i Henhold til de nævnte Paragrafer tilkommer, berettiget til at optage Sagens Forsølgning efter ovenstaaende Regler uden Hensyn til de almindelige Betingelser for en Sags Gjenoptagelse.

Herved bliver at iagttage:

1) Om Forsølgningens Begyndelse ved Andragende om Forundersøgelse eller Anklage skal Statsanklageren eller Politimesteren saavidt mulig underrette den Paataleberettigede. Denne kan til enhver Tid æske Dplysning af Retten, om Sagen fortsættes, og paa hvilket Trin den befinder sig; han har Afgang til Gjennemsyn af Sagens Aktstykker efter Rettens nærmere Bestemmelse, dog under Forundersøgelsen kun, naar Dommeren finder, at det ikke vil være til Skade for Undersøgelsen.